

Д. Л. Паращук¹
Ф. П. Макогонюк¹
Р. А. Момот²

ОСОБЛИВОСТІ ТЕХНІЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ З ОКРЕМОГО ІНЖЕНЕРНОГО БАТАЛЬЙОНУ ТИМЧАСОВИХ СИЛ ООН У ПІВДЕННОМУ ЛІВАНІ

¹Національна академія сухопутних військ
імені гетьмана Петра Сагайдачного

²Національний університет оборони України імені Івана Черняхівського

Анотація

У доповіді запропоновано особливості експлуатації озброєння і військової техніки в умовах Південного Лівану

Ключові слова: озброєння і військова техніка, Організація Об'єднаних Націй, автомобільні шини, вологий клімат

Abstract

The paper presents peculiarities of exploitation of weapons and military equipment under conditions of South Lebanon

Keywords: weapons and military equipment, the United Nations, car tires, wet climate

Підрозділи Збройних Сил України діють у складі миротворчих підрозділів, зокрема, під егідою Тимчасових сил Місії Організації об'єднаних націй (ООН), вже понад 20 років. При цьому, географія їх застосування достатньо широка, що обумовлює необхідність урахування фізико-географічних умов застосування озброєння і військової техніки (ОВТ) в ході їх експлуатації. У зв'язку із зазначеним вище, доцільно розглянути особливості експлуатації ОВТ у 3 окремому інженерному батальйоні (ОІБ) у Південному Лівані у зазначеній миротворчій місії.

Для вирішення завдань технічного забезпечення батальйон був укомплектований ремонтним взводом з комплектом ПАРМ-1М. Техніка 3 ОІБ використовувалась переважно для забезпечення виконання планів штабу ЮНІФІЛ, а також для проведення ремонтних робіт та забезпечення повсякденної господарчої, медичної та інших сфер діяльності.

Виходячи з аналізу факторів та умов, основними особливостями використання бронетанкової та автомобільної техніки в Південному Лівані були:

– важкі дорожні умови (круті й затяжні підйоми та спуски);

- жаркий та вологий клімат, близькість моря;
- робота техніки в горах з висотою над рівнем моря понад 1500 м;
- висока концентрація пилу в повітрі;
- робота техніки на максимальних навантаженнях;
- обмежена видимість на підйомах, спусках і поворотах;
- незадовільний стан гірських доріг, обмеження маневрування при обгоні і роз'їзді з зустрічним транспортом;
- склад води, яка використовувалася в системах охолодження зразків ОВТ, з високим вмістом вапняка, що призводило до швидкого закоксування отворів радіаторів та двигунів при експлуатації машин протягом 1-2 місяців;
- автомобільні шини вітчизняного виробництва за своїми якостями виявились непридатними до експлуатації в гірських районах, що призводило до завчасного виходу з ладу ходової частини (підвіски). Для цього необхідні були шини з більш м'яким кордом;
- у сезон дощів автомобільні шини вітчизняного виробництва мали більший гальмівний шлях, ніж шини іноземного виробництва;
- шини з наварним кордом, якими забезпечувалася автомобільна техніка, не витримували навіть половини встановленого ресурсу – розшаровувалися, тріскалися, що значно знижувало безпеку руху машин;
- ремонт техніки підрозділів ТСМООНЛ проводився виключно заміною вузлів та агрегатів, що вийшли з ладу (агрегатний метод ремонту), незалежно від термінів їх експлуатації. Відновлення техніки Українського контингенту вимагало значних зусиль у зв'язку з тим, що поповнення матеріально-технічними та ремонтними засобами відбувалося, в основному, в період ротації. Тому вихід з ладу навіть незначного вузла чи деталі призводило до зупинки техніки на значний час. Транспортний засіб, відповідно до Меморандуму про взаємопорозуміння, вважався оперативно непридатним у тому випадку, коли його неможливо використати протягом 24 годин. Важливим було те, що такий транспортний засіб не підлягав щомісячному відшкодуванню ООН.

Основними особливостями експлуатації ракетно-артилерійського озброєння (РАО) були:

- при зберіганні та експлуатації стрілецької зброї в умовах вологого клімату особливу увагу необхідно було приділяти стану металевих поверхонь стрілецької зброї, які при недостатньому змащуванні підлягали корозії;
- у період пилових буревіїв виникала проблема захисту каналів стволів стрілецької зброї від проникнення пилу та її своєчасного обслуговування, особливо перед використанням за призначенням;

– особливістю зберігання боєприпасів до стрілецької зброї було покриття корозією боєприпасів вільної наявності (боєприпасів до стрілецької зброї, які зберігалися не в штатній укупорці). При зберіганні вказаних боєприпасів в короткі терміни виникала корозія, в результаті чого набой ставали непридатними для використання. Тому, при плануванні навчальних стрільб необхідно було планувати стрільби з можливістю використання боєприпасів по кількості, кратній ємності штатної укупорки (цинків) з метою зберігання їх у штатній укупорці.

Важливе значення в жарких умовах мала пожежна безпека приміщень для зберігання техніки та майна. Отримання протипожежного майна здійснювалося через штаб ТСМООНЛ через начальника протипожежної безпеки місії за разовими електронними заявками. Щомісячно відпрацьовувалися і своєчасно подавалися звіти про наявність (заправку) вогнегасників, детекторів диму, незгораємої тканини тощо. В частині було в наявності 28 пожежних щитів, обладнаних від 2 до 6 вогнегасниками різного типу. Усі приміщення були обладнані детекторами диму, а найбільш небезпечні ділянки обладнувалися вогнегасниками великої ємності (по 110-140 літрів).

Таким чином, проведений аналіз факторів та умов дозволив визначити шляхи вирішення проблемних питань з організації експлуатації ОВТ, основними з яких можуть бути:

- розробка нових зразків автомобільної техніки (особливо з бензиновими двигунами) з більш потужною силовою установкою;
- проведення додаткової антикорозійної обробки кузовів та кабін автомобілів;
- використання техніки з дизельними двигунами;
- здійснення підготовки водіїв у гірських районах;
- терміни планування обслуговування техніки зменшувати на 30% та звертати особливу увагу на стан повітряних фільтрів;
- при водінні колон швидкість руху не повинна перевищувати 25-30 км/год.;
- в якості охолоджувальної рідини використовувати тільки тосол, а при використанні води – тільки з антикорозійними присадками;
- необхідність постійного контролю за рівнем електроліту при експлуатації акумуляторних батарей;
- техніку, яка використовуватиметься в жарких кліматичних умовах, забезпечувати гелевими АКБ, більш стійкими до високих температур та таких, які не потребують постійного контролю за їх станом;
- використовувати шини іноземного виробництва, що збільшить їх пробіг та підвищить безпеку руху.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Аналіз використання озброєння і військової техніки 3 ОІБ за результатами виконання завдань за призначенням у Південному Лівані: Звіт командування 3 ОІБ. – К.: Озброєння ЗС України, 2000. – 146 с.

Паращук Дмитро Леонідович, старший викладач кафедри ААГ, Національна академія сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного, м. Львів, e-mail: naukovec79@ukr.net

Макогонюк Федір Павлович, викладач ВНЗ кафедри ААГ, Національна академія сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного, м. Львів, e-mail: tank-1974@ukr.net

Момот Роман Анатолійович, кандидат технічних наук, старший науковий співробітник, провідний науковий співробітник науково-методичного центру організації освітньої діяльності, Національний університет оборони України імені Івана Черняхівського, м. Київ, e-mail: mmmm@meta.ua

Dmytro Paraschuk, assistant professor of ААН, National Army Academy named after Hetman Petro Sahaydachny, Lviv, naukovec79@ukr.net

Fedir Makogonuk, assistant professor of ААН, National Army Academy named after Hetman Petro Sahaydachny, Lviv

Roman Momot, Ph. D., senior researcher, leading researcher of the scientific and methodological center of organization of educational activity, National Defense University of Ukraine named after Ivan Cherniakhovskyi, Kyiv, e-mail: mmmm@meta.ua